

תוספות ישנים

[illegible]

יח.

כיצד פרק שני יבמות

וְהָאֵל דִּקְתָּנִי מֵאֲמֵר לְאִפּוּקִי מִבִּשְׁנֵי
מקומות לאפוקי מִבִּשְׁנֵי לִקְנָמִי בִּפְרִי אֲחִין (דף ג')
אֲחִים שֵׁנִים מִהֵן נִשְׁוֹאִים שְׁמֵי אֲחִיו כִּי קִטְנִי נָמִי עָשָׂה בָּהּ מֵאֲמֵר
וּמֹת (ו') חוֹלָת וְלֹא מִתִּיבִּיבֶתָּ דְּבִגְמִי דִּהֵ"ה אֲעִי"ל דִּלָּא
עָשָׂה בָּהּ מֵאֲמֵר דִּישׁ וְיִזְקָה וְהָאֵל
דִּקְתָּנִי מֵאֲמֵר לְאִפּוּקִי מִבִּשְׁנֵי וְיִזְלִי
דִּלָּא לֹא מִשְׁנֵה יִתִּירָה הוּא דִּיִּקְיָן
מִתְנִי כְּפִשְׁטָא דְּמִשְׁמַע דְּוֹקָא עָשָׂה
בָּהּ מֵאֲמֵר וְרַב דִּלְמֵר אִין וְיִזְקָה סָבֵר
דְּמִסְכָּרָה הִ"ל דִּישׁ וְיִזְקָה וְלֹא
מִשְׁנֵה יִתִּירָה הוּא אֲחִין דְּנִקְטָא עָשָׂה
בָּהּ מֵאֲמֵר לְאִפּוּקִי מִבִּשְׁנֵי:

הא מני ר"מ. דקמני כסיפא דברי ר"מ לעיל דפריך מממני' ה"מ לשנוי' נמי ה"א מני רבי מאיר אלא דניחא ליה לתרווי' קממא דממני' כווסיה:

הַיְּהוָה מֵתֵיר בֵּת קִאֲתִיין. הַלְשֹׁן
מְגוֹמָם דְּמִשְׁמַע דְּלִפְשָׁר
לֹהֵם לִהְיוֹת מִבֵּית אֶחָד וְלֹא הִ"ל
לְמִימָר טַפִּי אֶלָּא וְהִי אִין זִקְקָה הִיא
לְיִישׁ מַדָּא כו' :

דאמרי מאמר קונה
 ויה אביי ^גשני אחין
 מהן בלא ולד ועמד
 מאמר ביבמתו ולא
 אמר עד שגולד לו
 גזה משום אשת אחיו
 טניה או חולצת או

משום דקסבו אסור לבטל
 מצות יבמין. הא ללא
 כר"ע דלרבי עקיבא כי חליץ נמי
 בטיל מצות יבמין ^ה ^ו (מגלדך)
 דדריש צפרק החולץ (לקמן מד. וסס)
 בית חלוץ הכבוד קראו ביתו
 ומגורייא אחות חלוצה היא
 כאחות אשה:

ז זיקה הוויא לה צרת
בעולמו בזיקה הא
אין זיקה ומי סבירא
זיקה והתנן ^(א) ארבעה
שתי אחיות ומתו
אלו חולצות ולא
סבב ר"מ אין זיקה
אין האי לייבם חדא
לם אין זיקה משום
מצות יבמין דדלמא
דך וקא במלת מצות
של דהא ר"ג אמר אין
רת יבמין דתנן ^(ב) ר"ג
נה ואם לא מאנה
יא הלזו משום אחות
מליאל אדרבי מאיר
מרינן ר"מ חייש אפי'
דאי לא חייש דלמא
ודאי לא חייש ומאן
יחיש ^(ג) א"ל אביי לרב
דשמואל היא דתנן
שומרת

דמו ליכא למיחש לצטוט יצמין וי"ל דגוריון דלמא אחי לייב
צברישא וריבין פ"י משום דשעת נפילה לא חזו תריווייהו כל זמן
שלא חלץ לאחת וקשיא לפירושו דאותה שפלה תחילה תשתרי כי
חלץ לשניה דהוה לה יצמה שהותרה ונאסרה דתחזור להותרה
הראשון: **מ"אנה** מ"אנה ואם א"י תמתינ עד שתגדיל.
וופ"י בקונטרס תמתינ גדולה עד שתגדיל הקטנה ואין הלשון
משמע כן דלא הוה ליה למימר הלוו אלף ותלף משום אחות
אשה הואיל דתמתינ נמי אלדולה קאי אלף נראה דתמתינ
אין זיקה דמכוער הדבר כיון דבהאי ציאה לא מיפטרנה גדולה:
שומרה

בַּחֲלוּסָה אֵין דֹּאפֿי כּוּסָה שְׂמָתָה מוֹתֵר בַּחֲלוּסָה: **עֵשֶׂה זֶה מֵחֲמַר**.
מִמֶּנּוּ הִיא ו': **מַחֲלֵךְ חֲלָלָה**. נִכְרִית: **יְצוּי לֹא מִיִּיבֵמָה**. דְּהוּא אֵרֵת
עֵרֹוהר בִּזְיָקָה כִּשְׁנֵפֶלֶה לִפְנֵי אֲחִיו קוֹדֵם מוֹתוֹ וּנְזָקָה לוֹ נְעִשִׂית אֵרֵה
שֶׁאֲשַׁמּוּ בִּזְיָקָה וְהוּא שְׂמָתָה הֵךְ נִכְרִית לְגַבִּיהַ אֵרֵת עֵרֹוהר כִּשְׁצִיל זִיקָה
שֶׁהִימָה לְאֲחִין זֶה: **מִדְּכ"ש**. ד'

אחין (לקמן ד.ט.) ז"ש אומרים אשתו
 עמו והלוו תלך משום אחות אשה כ':
 קנין גמור. ומיהו כרת עברה ותיפטר
 אף מן החליצה קמ"ל: עד שנוול לו
 אה ומה. אותו שני ולו אשה אחת
 ונפלו שתיין לפני הנוול: צוקס.
 שנוקקה לשני נפשו מותו ומעשים זרה
 ללאשתו: ר"מ היא. ר"מ קאמר לה
 להך צרייתא צפירקין ^א דלמך תניא
 ככותיה דרז דאז ומייתי לה להך
 מתניתנא וקמי סיפא דברי ר"מ:
 וממנו הנשואין שפי האחות. ונפלו
 שתיין יחד לפני האחים: ולא
 מליצי צדמות. משום דתרווייהו זקיקין
 לה להאי ותרווייהו זקיקין ליה להאי
 ואי נסיב חד חדא ^א [קא] פגע בחדא
 וקוקקו: מהרי צבי. משני אחין
 נגפלו: לעולם אין זיקה. והא דקאמר
 ולא מתדיימות משום דקאמר לבטל
 מנחות יצמית ואי אהרן ליבס הוא חדא
 דלמא צמית אח אחד ולא מייבס
 אהרן ובהא חילוק מזהו אחים איבס

הספיק לעשות בה
אח ומת הראשונה יור
שלא היה בעולמו
מתייבמת ואי אמרת
אשת אחיו שלא היה
מני ר"מ היא דאמר
ליה לרבי מאיר אין
אחים שנים מהן גשור
הנשואין האחיות ה
מתייבמות ואי ס"ד
הני מתרי בתי קא
והאי לייבם חדא לל
דקסבר אסור לבטל
אדמייבם חד מיית א
יבמין ואי אין זיקה תי
זיקה ומותר לבטל ב
אומר אם מאנה מ
תמתין עד שתגדיל ור
אשה אמר ליה דרבנן
קרמית לא הכי כ) קא
לספיקא ר"ג אפילו ב
מאן דלא חייש אפי'
דחייש אפי' לספיקא
יוסף הא דרב יהודה

סביר אין זיך א לינה נמי מותר לבטל מלות ימין: **ר'נ גמליאל**
קרמית. נהי נמי דבזיקא סבירא להו כי הדדי צביטול ימין
פליגי: אפילו לספיקא. כי הוהא דלעיל דלמייבס חד מיית איך ורבן
גמליאל אפי' היכא דודאי בטלה כגון הכא דממחין עד שגדיל לא
חייס: הא דרב יהודה. דאמר לעיל אסור צאמה דיש זיקא: **דשמואל**
היא. משמיה דשמואל רביה שמעי ליה ולא מרב דהוה נמי רביה:
 שמואל

ההקטנה מלצ'עו עד שחג'יל אזל בקטנות אסור לצ'עו אע"ג דס'ק

מסורת הש"ס

(א) [לקמן כט:] ל. נח:
(ב) [לקמן יט. א] לקמן כג:
כו. כז: עדיות פ"ה מ"ה,
(ד) [לקמן כו. א] ה) [לעיל ח:
לקמן כד. כו. כח. ו] לקמן
עט: קט, ו) כ"ה דפוס",
(ה) רש"ל מ"א,

גליון הש"ס

נמ' א"ל אביי לרב יוסף
הא דר"י דשמואל היא.
עירובין דף ז ע"א ד' פה
ע"א כתובות ד' יב ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) גבו' אדר' מאיר קרמיס
לא הכי קאמינא ר' מאיר
וכו' ורובן גמולול:
(ב) רש"י ד"ה עשה וכו'
ממני' הו'. יצ"ב דף ח
ע"י: (א) ד"ה ר' מאיר
וכו' בפירקין דף יט ע"א
דלמר תניא כוותיה דרב
פפא ומימי: (ד) תוב'
ד"ה וכו' ומה גבריה
חוללת: (ה) ד"ה משום וכו'
בטיל מנות בימין א"ר מנח
אידך דלריש כנ"ל להגיה:

מוסף רש"י

מאמר קונה קנין גמור.
לעשות חלוטה גמורה
הוא (דקלוקס, ח'). ושניהם.
של עני (דקלוקס, ח'). והוא
אלו החיצונים
הייחודיים. מפרט טענה
גמורה משום זקק דיון
דמיוני וזקק נפשו
ובלתי. קנה זקק נפשו
חלוקת זקקו
כאמור (דקלוקס, ח'). מהרי
בתי. משו חלק נפשו
אומר. ר"ב אומר.
זין זקקו וזקק אפרת אל
ד"ר סוכני זין זקק
לומר אל חלוקת
סלח אב מראה
מאמר. ומתוס גדולה.
הוא ראי מתחיל. עסקה
אלה, עד שחזרתי.
משושים גמורין. והוא
הוא משום
חלוקה. אל מתחיל גמורה
לה דפסל את הקטנה עליו
משום חלוקת חלוקה
(דקלוקס, ח').